

Maa-aineslupahakemus tiloille Vahteristo Rno 283-401-10-11 ja Vahteristo II Rno 283-401-9-19 hakijana Uudenmaan ELY-keskus

Hakija

Uudenmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus

PL 36 (Opastinsilta 12 B)

00521 Helsinki

y-tunnus 2296962-1

Yhteyshenkilö

Matti Hämäläinen puh. 0295 021 285

Ottamispaikan sijainti

Vahteriston kallioalue kiinteistöillä Vahteristo RN:o 283-401-10-11 ja Vahteristo II RN:o 283-401-9-19. Kiinteistöt ovat luvan hakijan omistuksessa (Suomen valtio, hallinnoiva viranomaisen ELY-keskus). Suunnitelma koskee pääpiirteissään aluetta, jolla on ollut aikaisemmin maa-ainesten ottamistoimintaa ja alue on osittain avoinna olevaa louhosaluetta.

Ottamisalue sijaitsee noin 4 km Hämeenkosken keskustasta pohjoiseen. Ottamisalueelta on tieyhteys Asikkalantielle (tie 3171).

Asian vireilletulo

18.3.2014

Lupatilanne

- Hämeenkosken kunnanhallitus 23.3.1992 § 85, luvanmukainen ottomäärä 380 000 m³ltr. Lupakautena otto eteni vain vähän.
- Hämeenkosken kunnanhallitus 2.9.2002 § 134, luvanmukainen ottomäärä 300 000 m³ltr.

Ottotoiminta on ollut vähäistä ja vuoden 2010 jälkeen louhinta- ja murskaustoimintaa ei ole ollut lainkaan.

Hakija on vireillä samaa aluetta koskeva ympäristölupahakemus louhinnalle, kivenmurskauksella ja asfalttiasemalle.

Hakemus

Lupaa haetaan kallion ottamiseksi kokonaismääränä 290 000 m³ltr, vuotuisena ottona 29 000 m³ltr ja ottamisaikana 10 vuotta. Samalla haetaan lupaa aloittaa maa-ainesten ottaminen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman (MAL 21 §).

Kyseessä on avoinna oleva kalliolouhinta-alue. Louhittavan alueen rajausta on tässä uudessa suunnitelmassa hieman muutettu, jotta alue paremmin istuisi maisemaan. Samaan aikaan reunaluiskien toteuttaminen maisemoinnin yhteydessä on paremmin hallittavissa. Ottotasoja ei ole muutettu, kuten ei myöskään muita toimintoja, vaan ottoa jatketaan vakiintuneen käytännön mukaisesti. Suunnitelman mukainen ottoalue, eli alue jossa tämän hakemuksen mukaisesti suoritetaan louhintaa, on pinta-alaltaan 4,0 ha (aiemmin louhittua aluetta on laajalti jätetty rajauksen ulkopuolelle). Ottamisalue, jonka sisälle kaikki ottotoimintaan liittyvät toiminnot (esim. pintamaiden varastointi, kiviaineksen varastointi) sijoittuvat, on pinta-alaltaan 7,4 ha. Suunnittelualueen raja seuraa kiinteistörajaa ja kulkee 5 m ottamisalueen ulkopuolella. Tämä 5 m vyöhyke on suojavyöhyke, jolla ei ole mitään ottamiseen liittyvää toimintaa. Suunnittelualue on pinta-alaltaan 7,9 ha. Edellisessä suunnitelmassa (2002) ottamisalueen raja seurasi kiinteistörajaa eli oli sama kun tämän suunnitelman mukainen suunnittelualue.

Perustelut

Suunnitelman tavoitteena on jatkaa maa-ainesten ottotoimintaa alueella siten, että samalla huomioidaan alueen ympäristönäkökohdat mahdollisimman hyvin. Olemassa olevien ottoalueiden maksimaalinen hyödyntäminen on suositeltavaa, sillä näin vähennetään tarvetta uusien ottoalueiden avaamiselle. Alue sijaitsee suhteellisen suojaisassa paikassa, eikä toiminnasta siten aiheudu merkittävää haittaa. Alueella on ollut ottotoimintaa 1990-luvulta lähtien, joten otto on alueella vakiintunut. Toiminnan urakaluonteisuuden myötä toiminta on ollut melko vähäistä ja on ollut pidempiäkin jaksoja, kun ottotoimintaa ei ole ollut lainkaan. Alue on kuitenkin tärkeä Uudenmaan ELY-keskukselle ja toiminnan jatkaminen on välttämätöntä.

Edellisessä lupamenettelyssä (2002) Hämeen ympäristökeskus (nyk. ELY-keskus) antoi lupahakemuksesta lausunnon (18.6.2002, HAM-2002-Y-316-17), jonka mukaan *"hakemuksen mukainen ottaminen ei aiheuta maa-ainelain tarkoittamaa haittaa ja luvan myöntämiselle ei siltä osin ole esteitä"*. Koska lupaa nyt haetaan samalle alueelle, eikä uusia lupaa rajoittavia tekijöitä ole ilmennyt, luvan myöntämiselle ei ole esteitä. Hämeenkosken ja Lahden seudulla tarvitaan jatkuvasti kiviainesta rakentamiseen. Suunnitelman mukaiselta alueelta saatava kivi soveltuu hyvin rakentamismateriaaliksi esim. pohjarakentamiseen ja tierakentamiseen.

Ottoalueella ei ole todettu olevan erityisiä luonto- tai maisema-arvoja eikä lähitöllä ole suojelualueita.

Kaavoitus

Suunnittelualueen kohdalla ei ole voimassa olevia yleis-, osayleis- tai asemakaavoja. Päijät-Hämeen maakuntakaavassa ottamisalueen kohdalla ei ole merkintöjä. Maakuntakaavaluonnoksessa (2011) ottamisalueen kohdalla ei ole merkintöjä.

Asutus

Ottamisalueen lähialueet ovat haja-asutusaluetta. Lähin asuintalo (vapaa-ajan asunto) sijaitsee ottoalueen rajasta eli louhittavasta alueesta pohjoiseen/luoteeseen noin 300 m etäisyydellä. Aiemmin louhittu alue, jota käytetään varastokenttänä (osa ns. ottamisalueen pohjoisosasta) sijaitsee lähempänä, noin 250 m etäisyydellä ko. talosta. Pohjoispuolella on noin kolme muuta taloa noin 550...650 m etäisyydellä ottoalueesta. Länsipuolella on noin < 10 taloa 450...650 m etäisyydellä ottoalueesta, eteläpuolella on asutusta noin 600...1000 m etäisyydellä. Itäpuolella lähimpään asutukseen on etäisyyttä yli kilometri. Tiiviimpään asutukseen (Hämeenkosken keskuksen pohjoisosa) on etäisyyttä noin 2 km.

Alueen topografia ja maisema

Ottamisalue sijaitsee länsi-itä suuntaisella moreeni-/kallioselänteellä. Selänteen korkein kohta on tasolla +173 ja se sijoittuu heti ottamisalueen länsipuolelle. Ottamisalueen itäpuolella maasto laskee tasoon noin +120...+130, kauempana idässä tasoon +110. Alueen eteläpuolella maasto laskee tasoon noin +125 ja pohjoispuolella tasoon noin +115. Varsinaisella ottamisalueella on sen pohjoisosassa louhintaa suoritettu tasoon noin +143...+145.

Ottamisalueella ei ole erityisiä maisema-arvoja. Esim. maakuntakaavan taustaselvityksissä (maisemaselvitys) Vahteriston kohdalla ei ole arvokkaita maisema- tai kulttuurimaisema-alueita. Ottamisalueen välitön ympäristö on metsätalousaluetta ja muutoin lähialueen peltoalueet ovat laajalti viljelykäytössä. Kaukomaisemakuvaan ottotoiminta ei aiheuta lainkaan muutoksia lännen suunnasta katsottuna, koska maasto on siinä ottoaluetta korkeammalla. Lähinnä ottoalue voi kaukomaisemassa näkyä jonkin verran idän suunnasta katsottuna, koska maasto laskee siihen suuntaan. Ottamisalueen ympärille jätettävä puusto vähentää maisemavauriota.

Lähin vesialue on noin Pääjärvi, joka sijaitsee ottamisalueen länsipuolella noin 1,2 km etäisyydellä. Pääjärven vesipinta on tasolla noin +102,9.

Maa- ja kallioperä

Ottamisalueen kohdalla, varsinkin sen korkeimmilla kohdilla esiintyy paikoin avokalliota. Muutoin kallioselänteellä kallio nousee maanpintaan vain muutamassa kohdassa. Kalliota peittävät moreenikerrostumat. Selänteen viereisellä alavimmilla alueilla maaperä koostuu lähinnä savesta. Varsinaisella ottoalueella pinta-/irtomaapeite on pääosin ohut, < 30 cm, mutta alavimmilla kohdilla (itäosa) kerrostumat voivat olla hieman paksummat. Myös ottoalueen lounaisosassa saattaa maakerroksia olla jonkin verran enemmän, mutta tutkittua tietoa ei ole.

Alueen kivilaji on amfiboliitti (emäksinen vulkaniitti), joka väritään on tumma tai vihertävä. Louhoksen seinämällä näkyy joitain vyöhykkeitä joiden yhteydessä on punaista pegmatiittigraniittia usean metrin levyisinä linsseinä ja juonina. Alueen kiven kiintotiheys on ollut välillä 2,99-3,06. Ottoalue sijaitsee melko ehjällä kalliolohkolla, eikä siinä ole merkittäviä heikkousvyöhykkeitä.

Luonnonolot ja suojelualueet, muinaismuistot

Nykyinen louhosalue on avoinna olevaa työmaa-aluetta, eikä siinä ole kasvillisuutta. Vielä koskemattomana olevalla osalla ottamisalueesta on tehty hakkuita yli kymmenen vuotta sitten. Nuorta puustoa (pääosin lehtipuustoa mutta myös jonkin verran havupuuta) on kuitenkin hakkuiden jälkeen alkanut jälleen levittäytymään alueelle ja taimikkoa esiintyy paikoin melko tiheästi. Saniaisia ja heinäkasveja esiintyy pohjakasvillisuutena yleisesti. Korkeimmalla kohdalla avokallioisella alueella kasvillisuus on kitukasvuista. Eteläosassa kiinteistöllä RN:o 9:19 hakkuut on todennäköisesti tehty myöhemmin, koska siinä kohdin taimikko on nuorempaa. Ottamisalueen ympärillä kasvaa varttunutta talousmetsää, lukuun ottamatta koillispuolella, jossa on tehty hakkuita.

Ottamisalueen läheisyydessä ei ole suojelualueita. Ottamisalueella tai sen välittömässä läheisyydessä ei Museoviraston rekisterin mukaan ole muinaismuistoja.

Pintavedet

Ottamisalue sijaitsee Pääjärven valuma-alueella. Ottamisalueen läpi kulkee kaakkoisluoteissuunnassa vedenjakaja, joten aluetta voidaan jakaa kahteen paikallisvaluma-alueeseen. Ottamisalueella vedenjakajan itäpuoliset vedet ohjautuvat itään Sammalistonjoaan, joka puolestaan yhtyy Pääjärveen noin 3 km etäisyydellä ottamisalueelta (ojareitti). Vedenjakajan länsipuoliset vedet ohjautuvat alueen eteläpuolen peltoalueella olevaan ojaan, jota pitkin vedet virtaavat länteen Kotajokeen ja siitä Pääjärveen (noin 2,5 km ottamisalueelta, ojareitti).

Ottotoiminnan myötä paikallisvaluma-alueet muuttuvat siten, että itäpuolinen valuma-alue kasvaa noin 2 ha ja länsipuolinen valuma-alue pienenee vastaavasti. Tämä johtuu siitä, että louhoksen kallistus on pohjoiseen/koilliseen ja vedet ohjautuu siihen suuntaan, kun nykytilassa länsi-/eteläosan valumavedet ohjautuvat eteläpuoliseen ojaan. Teoriassa itäisen valuma-alueen ojassa kahden ha:n pinta-alalisäyksellä vesimäärät kasvavat noin 5200 m³/vuosi (14 m³/päivä), kun valumakerroin on 0,4 ja huomioidaan että kasvillisuus on poistettu (louhosalue), sadanta 650 mm/a. Kun louhosaluetta on maisemoitu ja kasvillisuus palautunut valumakerroin on noin 0,15 ja lisäys alkuperäiseen tilanteeseen verrattuna siten noin 2000 m³/vuosi (5 m³/päivä). Huomioiden, että ottamisalueen itä-/kaakkoispuolella olevan ojan valuma-alue karttatarkastelun perusteella on noin 50 ha, ojan vesimäärä kasvaa lopputilanteessa sen alajuoksussa teoreettisesti < 5 %. Ottotoiminnasta aiheutuvat muutokset vesimääriin ovat siten niin vähäisiä, etteivät ne käytännössä vaikuta ojan ja

valuma-alueiden vesitasapainoon. Lisäksi on huomioitava, että louhoksessa sadevesiä imeytyy kalliorakoihin ja varastokasoihin, eikä louhokseen usein muodostu niin paljon hulevesiä kun teoreettisesti olisi oletettavissa.

Ottamisalueen itäpuolisesta lähteestä on otettu vesinäyte syksyllä 2013.

Pohjavesi

Suunnittelualue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella. Varsinaisen ottoalueen kallioisella alueella pohjavettä ei juurikaan muodostu, sillä valtaosa sadevedestä poistuu alueelta pintavalunnan kautta, imeytyy kasvustoon tai haihtuu. Louhittavalla alueella maakerrokset ovat ohuet tai ne puuttuvat kokonaan, eikä varsinaista maakerrosten pohjavettä siten esiinny. Pohjavettä esiintyy ottoalueen ulkopuolisilla alavimmilla alueilla, joissa maakerrokset ovat paksumpia. Kallion heikkousvyöhykkeissä ja raoissa esiintyy kalliopohjavettä. Koska ottoalue sijaitsee ehjällä kalliolohkolla, kalliopohjavettä ei todennäköisesti merkittävässä määrin esiinny ko. alueella ottotason yläpuolella. Louhoksen seinämistä ei ole havaittavissa, että kallioraoista tihkuisi vettä.

Syksyllä 2013 tehdyssä kaivo- ja lähdekartoituksessa kartoitettavia kaivoja 600 m säteellä ottoalueesta oli yhteensä kuusi kappaletta, joista viisi oli rengaskaivoja ja yksi porakaivo. Porakaivosta (10:7) saa talousvetensä yhteensä kuusi taloutta, rengaskaivot ovat kiinteistökohtaisia. Lähteitä oli yhteensä viisi kappaletta. Kartoituksen tuloksena saatiin varsin kattavaa tietoa alueen pohjavesiolosuhteista. Pohjaveden pinnankorkeus seuraa Vahteriston alueella pääosin maanpinnanmuotoja. Vahteriston kallioalue ohjaa pohjaveden virtausta. Pohjaveden virtaus suuntautuu Vahteriston mäki-alueelta kohti ympäröiviä alavia maa-alueita. Pohjaveden päävirtaussuunnat suunnitellun ottoalueen läheisyydessä ovat länsi-kaakko ja lounas. Vahteriston mäen luoteisrinteiltä pohjaveden virtaus suuntautuu luoteeseen kohti Pääjärveä. Lähinnä ottoaluetta olevassa lähteessä pohjaveden pinta oli tasolla +134,95. Muissa lähteissä pinta vaihteli tasovälillä +123,55...+147,98. Lähinnä ottoaluetta olevassa kaivossa (1:26, ottoalueen luoteispuolella) pohjaveden pinta oli tasolla +121,53.

Pohjaveden laatua tutkittiin ottamalla vesinäytteet kolmesta eri näytepisteestä (kaivo 1:26, lähde 0 ja lähde 4). Rengaskaivosta otetussa vesinäytteessä kolimuotoisten bakteerien määrä (1 400 mpn/100 ml) ylitti laatusuosituksen (100 mpn/100 ml). Kohonnut kolimuotoisten bakteerien määrä voi johtua pintavesien kulkeutumisesta kaivoon. Samoin näytteen sameus ja väriluku ylittivät laatusuositukset. Muiden analysoitujen parametrien osalta pitoisuudet olivat talousvedelle asetettujen laatuvaatimusten ja –suositusten mukaisia.

Lähteistä (lähde 0 ja lähde 4) otetuissa näytteissä sameus ja väriluku ylittivät talousvedelle asetetut laatusuositukset. Erityisesti Lähde 4:ssä sameuteen voi vaikuttaa muiden pintavalunta-vesien kulkeutuminen ojaan, johon lähde purkautuu. Lähde 0:sta otetussa vesinäytteessä kemiallinen hapenkulutus ylitti myös talousveden laatusuosituksen. Myös tähän voi osaltaan vaikuttaa pintavesien kulkeutuminen lähteeseen ja lähteessä oleva kasvillisuus. Lähteessä 4 mitattiin noin kaksinkertainen sähkönjohtavuus muihin näytteisiin verrattuna. Samassa näytepisteessä mitattiin myös muita havaintopisteitä korkeampi ammoniumtyypen pitoisuus. Sen sijaan nitraatin pitoisuus oli muita havaintopisteitä alhaisempi.

Maastomuotojen perusteella voidaan pohjaveden arvioida olevan ottamisalueen itäpuolella tasolla noin +130...+135 mutta se laskee nopeasti itään ja etelään mentäessä. Noin 180 m ottamisalueen eteläpuolella on lähde tasolla noin +126.

Maa-ainesten ottotoiminta

Suunnitelman kartta-aineisto ja muu lähtöaineisto

Suunnitelman kartta-aineistona on käytetty Maanmittauslaitoksen laserkeilausaineistoa vuodelta 2010. Vuoden 2010 jälkeen alueella on ollut yksi louhintaurakka, jolloin louhittiin noin 11 000 m³ ktr. Alueella ei ole tehty maastomittauksia, mutta vuoden 2010 louhintarintauksen eteneminen on selvitetty tuoreesta ilmakuvasta. Näin ollen nykytilannepiirustuksessa (S1) esitetty tilanne on ajan tasalla.

Suunnitelmapiirustusten tasokoordinaattijärjestelmä on EUREF-FIN-TM-35 ja korkeusjärjestelmä N2000. Vanhassa luvassa ja suunnitelmassa korkeusjärjestelmä oli N60.

Ottotoiminnan valmistelevat toimenpiteet

Raivaus ja pintamaiden käsittely

Ottotoiminnassa syntyvillä kaivannaisjätteillä tarkoitetaan alueelta poistettavia pilaantumattomia pintamaita. Ottoalueella siis käsitellään ainoastaan puhtaita maa-aineksia, eikä niiden käsittelystä tai varastoinnista aiheudu vaaraa ympäristölle.

Puusto ja pintamaat on aiemmin poistettu vain nykyisen louhoksen alueelta. Toiminnan jatkuessa suoritetaan puuston ja kantojen sekä pintamaan poisto. Tämä tehdään vaiheittain siten, ettei koko ottoalueelta suoriteta toimenpiteet kerralla. Pintamaiden poisto tehdään kuitenkin siten, että kerralla kuoritaan pintamaat usean vuoden ottotoiminnan edellyttämältä alueelta. Pintamaakerros ottoalueella on pääosin ohut (alle 30 cm) ja alueen korkeimmilla kohdilla se puuttuu miltei kokonaan. Alavimmilla osilla pintamaakerroksia saattaa kuitenkin olla enemmän. Poistettavia pintamaita on vielä noin 3,3 ha:n kokoisella alueella, joten niitä arvioidaan olevan noin 20 000 m³. Aines on lähinnä humusta ja moreenia, savea ei alueella esiinny.

Ottoalueelta poistettavat pintamaat läjitetään ottoalueen reunoille (ottamisalueen rajan sisälle) suunnitelmapiirustuksessa S1 esitetyn mukaisesti. Pintamaiden varastoinnille varatut alueet ovat pinta-alaltaan noin 0,8 ha ja vallit rakennetaan noin 3...5 m korkeaksi. Tällöin kaikki poistettavat pinta-/irtomaat mahtuvat hyvin varatulle alueelle.

Kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelma käsitellään ympäristölupahakemuksessa.

Tiejärjestelyt ja liikennemäärät

Ottamisalueelle on tieyhteys Asikkalantieltä. Tie, joka on hiekkapintainen, käytetään vain ottamisalueen kuljetuksiin (kuva 7). Tie on varustettu puomilla. Asikkalantiellä kuljetukset suuntautuvat pääosin etelään, mutta myös pohjoiseen. Asikkalantiestä pitkin on etelän suuntaan etäisyyttä valtatiehen 12 (Tampereentie) noin 5 km.

Murske kuljetetaan pääosin ajoneuvoyhdistelmillä mutta myös kuorma-autoilla. Ottotoiminta aiheuttaa ottomäärän mukaan teoreettisesti laskettuna arkisin keskimäärin noin 10 raskaan ajo-neuvon käynnin ottamisalueilla vuorokaudessa, mutta murskausurakan aikana liikennemäärä arvioidaan olevan hetkellisesti noin 30-50 ajoneuvokäyntiä vuorokaudessa. Käytännössä kuljetuksia ei ole näin paljon koska toiminta on alueella urakaluonteista. Tämä tarkoittaa, että alueella saattaa olla pitkiäkin aikavälejä (kuukausia ja vuosia), jolloin kuljetuksia (tai muutakaan toimintaa) ei ole lainkaan.

Kuljetukset keskittyvät muutoinkin kevääseen, kesään ja syksyyn, talvisin ei kuljetuksia (tai muutakaan toimintaa) juuri ole.

Tukitoiminta-alue

Koska Vahteriston louhinta-alueella ei ole pysyvää myyntipistettä, alueelle ei ole rakennettu pysyvää tukitoiminta-aluetta. Alueella louhitaan lähinnä isoja urakoita varten kertalouhintana ja sitten ajetaan kiviaines melko pian pois. Kuormaaja ei siis ole alueella jatkuvasti. Tukitoiminta-alue rakennetaan alueen pohjoisosaan (ks. suunnitelmapiirustus S1).

Työkoneille tarkoitetut poltto- ja voiteluaineet säilytetään tukitoiminta-alueella. Murskauslaitoksen yhteydessä on laitoksen oma polttoainesäiliö, joten laitoksen vaatimaa polttoainetta ei säilytetä tukitoiminta-alueella. Tukitoiminta-alueelle ja murskauslaitoksen polttoainesäiliön läheisyyteen varataan myös imeytysmateriaalia öljy- tai polttoainevahinkojen varalta. Tukitoiminta-alueella varastoidaan kerrallaan vain työkoneiden välittömään tarpeeseen tarvittava polttoainemäärä. Polttoainesäiliöt ovat kaksoisvaippasäiliöitä, jotka ovat varustettu ylitäytön estimillä. Mahdolliset hydraulikka- ja voiteluaineet varastoidaan tukitoiminta-alueella lukittavassa kontissa. Mahdolliset öljynsuodattimet yms. kiinteät öljyjätteet ja akut varastoidaan omiin jättesäiliöihinsä lukitussa kontissa ja kuljetetaan pois kierrätykseen mahdollisimman pian.

Varotoimenpiteet

Suunniteltu ottoalue merkitään maastoon paalukepeillä ja lippusiimoilla. Louhintatason määrittämiseksi asennetaan alueelle tarvittava määrä kiintopisteitä, joiden korkeus on tiedossa. Louhosalueen työnaikaisista jyrkänteistä varoitetaan esim. lippusiimoilla ja varoituskylteillä. Koska lopputilanteessa reuna-alueille rakennetaan luiskia, aluetta ei tulla aitaamaan. Työn aikana on mahdollista käyttää tilapäisiä kaiteita/aitoja putoamisvaaran poistamiseksi.

Louhintasuunnitelma ja -tasot

Ottamisalueen rajasta on jätetty 5 m leveä vyöhyke, jolla ei ole mitään ottamiseen liittyvää toimintaa. Varsinaisesta ottoalueesta, eli louhittavasta alueesta on etäisyyttä kiinteistörajaan vähintään 10 m mutta pääsääntöisesti vähintään 15 m. Ottoalueen rajausta on hieman päivitetty vanhasta suunnitelmasta, jotta alue saataisiin paremmin maastoon ja maisemaan istuvaksi, ja jotta turhan kapeita vyöhykkeitä ei ottoalueen sisällä muodostuisi.

Ottoaluetta on vanhassa suunnitelmassa jaettu kahteen vaiheeseen. Louhinta on alueella edennyt siten, että louhintarinta on lähimmillään noin 30 m etäisyydellä vaiheistusrajalta. Vaiheistusta ei muuteta tässä uudessa ottosuunnitelmassa. Louhinta etenee järjestelmällisesti nykyisestä rintauksesta etelään.

Louhinta tehdään normaalia pengerialouhintakalustoa käyttäen, jolloin kerrallaan räjäytettävän kentän paksuus on tavanomaisesti noin 10...20 m. Louhinta tehdään pääsääntöisesti miltei pystysuorana leikkauksena (7:1). Kerralla irrotetaan tavanomaisesti enimmillään noin 5000 m³ ktr kalliolohko. Työnaikainen korkeusero louhoksen ylä- ja alareunan välillä on länsireunalla enimmillään noin 25 m, itäreunalla huomattavasti vähemmän. Reuna-alueilla, varsinkin länsireunalla, louhinta suoritetaan porrastetusti, jotta luiskat voidaan rakentaa kaltevuuteen 1:2. Tällainen luiskakaltevuus on riittävä, loivempien luiskien rakentaminen vähentäisi ottomäärää huomattavan paljon. Korkeuseroa ylä- ja alareunan välillä muodostuu länsireunalla enimmillään noin 25 m, eli luiskan pituus on enimmillään noin 50 m. Itä- ja eteläreunalla korkeuseroa on noin 3...7 m, pohjoisessa ottotaso yhtyy ympäröivään maastoon ilman luiskia.

Suunniteltu louhintataso on +145...+146,5 siten, että taso nousee etelää kohti. Näin ollen alueen hulevedet ohjautuvat painovoimaisesti alueen pohjoisosaan ja siitä ojaan. Jo louhitulla alueella pohjataso on noin +145.

Alueen nykytilanne ja toiminnan etenemissuunnat on esitetty suunnitelmapiirustuksessa S1. Louhinnan jälkeinen lopputilanne on esitetty piirustuksessa S2.

Ottomäärä ja -aika sekä kiviaineksen käyttötarkoitus

Tämän suunnitelman mukaisella ottoalueella on louhittavaa kalliota massalaskelman mukaan noin 290 000 m³tr (noin 870 000 tonnia). Tästä määrästä noin 210 000 m³tr on kiinteistöllä RN:o 10:11 ja noin 80 000 m³tr kiinteistöllä RN:o 9:19. Ottomäärät eivät ole verrattavissa vanhaan suunnitelmaan, koska ottoalueen rajausta on hieman muutettu ja luiskakaltevuudet ovat uudessa suunnitelmassa jyrkemmät.

On arvioitu, että louhinta- ja murskausurakoita on keskimäärin joka toinen vuosi. Tarkkaa aikataulua otolle ei ole mahdollista antaa.

Alueelta louhittu ja jalostettu kiviaines käytetään pääosin teiden rakennusmateriaalina Hämeenkosken ja Lahden seudulla. Ottamisalueella valmistetaan myös asfalttia siirrettävällä asfalttiasemalla, jonka raaka-aine käytetään ottoalueelta louhittua kiveä. Tarkemmat tiedot asfalttiaseman toiminnasta esitetään ympäristölupahakemuksessa.

Toiminta-ajat

Alueella toimitaan urakkaluontaisesti. Louhinta- ja murskausurakoita on vuodessa tavanomaisesti 0-2 kpl. Kukin urakan kesto on tavanomaisesti 4-6 viikkoa, mutta saattaa olla pidempikin. Vuositasolla louhinta- ja murskaustoimintaa on arviolta 0,5...3 kuukautta, mutta tulee myös olemaan vuosia jolloin toimintaa alueella ei ole lainkaan. Kuljetuksia saattaa olla myös urakoiden ulkopuolella. Murskaus- ja louhintaurakat voivat olla mihin vuodenaikaan tahansa. Räjähdyksiä on urakan aikana keskimäärin 1-2 kertaa viikossa.

Urakan aikana ottoalueella suoritetaan kallion porausta arkisin klo 7–21 välisenä aikana. Räjähdyksiä tehdään arkisin klo 8–18 välisenä aikana ja kiviaineksen rikotusta klo 8–18. Murskaustoimintaa on arkisin klo 7–22 välisenä aikana. Kuormauksia ja kuljetuksia on arkisin klo 6-22.

Jalostustoiminta ja varastointi

Irrrotettu ja rikottu louhe murskataan alueelle tuotavassa murskauslaitoksessa. Laitos tuodaan alueelle urakkaluonteisesti ja viedään urakan jälkeen pois. Louheen rikotuksessa käytetään esim. hydraulisella iskuvasaralla varustettua kaivinkonetta.

Murskauslaitos sijoitetaan alueella siten, että etäisyys asutukseen on vähintään 300 m. Alkuvaiheessa laitos sijoittuu nykyisen kalliorintauksen viereen, myöhemmin laitos siirtyy etelämmäksi. Tukitoiminta-alueelle ja murskauslaitoksen polttoainesäiliön läheisyyteen varataan myös imeytysmateriaalia öljy- tai polttoainevahinkojen varalta. Tarkemmat tiedot louhinnasta, rikotuksesta ja murskauksesta on esitetty erillisessä ympäristölupahakemuksessa.

Jalostettu kiviaines varastoidaan ottoalueella eri raefraktioita sisältävissä tuotekasoissa. Nykyisin varastokasat sijoittuvat aiemmin louhitulla alueella (ottamisalueen pohjoisosa), myöhemmin toiminnan edettyä varastointia tulee olemaan myös etelämpänä louhoksen sisällä. Alueella ei jatkuvasti ole varastokasoja, vaan varastointia on lähinnä urakoiden yhteydessä. Alueella saattaa kuitenkin tarvittaessa olla pidemmänkin aikaista kiviaineksen varastointia. Varastokasojen korkeudet vaihtelevat pääsääntöisesti 5...12 m.

Jälkihoitotoimenpiteet

Jälkihoidon tavoitteet ja vaiheistus

Ottotoiminnan jälkeen alue palautuu metsätaloukseen. Jälkihoidolla aluetta pyritään saamaan mahdollisimman hyvin ympäröivään maastoon ja maisemaan istuvaksi, mm. rakentamalla luiskat.

Alueella ei ole vielä tehty maisemointitoimenpiteitä, sillä koko ottamisaluetta on tarvittu ja tarvitaan jatkossakin mm. varastointi- ja liikennöintitarpeisiin. Koska ottamisalue sijaitsee melko syrjäisellä paikalla, eikä siihen ole näkyvyyttä asutuksen suunnasta, maisemointia ei ole suunniteltu vaiheistettavaksi. Alueen kapeahkon muodon takia koko ottamisalueen pohjatasoa tarvitaan liikennöinti- ja varastoalueena, pohjatason maisemointi voidaan tehdä vasta kun ottotoiminta alueella on kokonaan päätynyt. Myös reunaluiskien rakentaminen tehdään edellä mainituista syistä kerralla sitten kun varsinainen ottotoiminta on alueella päätynyt. Maisemoinnin aikataulu riippuu siten siitä missä aikataulussa otto saatetaan loppuun alueella. Otto tulee alueella jatkumaan vielä vähintään 10 vuotta.

Kaikki ottotoimintaan liittyvät laitteet, työkoneet, työmaaparakit sekä muu ylimääräinen tavara poistetaan ottotoiminnan päätyttyä kokonaan.

Luiskien ja pohjatason muotoilu sekä verhoilu

Reuna-alueiden luiskat rakennetaan kaltevuuteen 1:2. Luiskan pituudeksi muodostuu länsireunalla enimmillään noin 50 m itä- sekä eteläreunalla vain noin 10...20 m. Luiskat rakennetaan sijoittamalla maamassoja tai kiviainesta louhittuihin porrastuksiin. Maamassat ovat sekä aiemmin poistettuja pintamaita että tarvittaessa alueen ulkopuolelta tuotavia puhtaita maa-massoja, joiden tuomiseen hankitaan erillinen lupa. Luiskien rakentamisessa voidaan myös käyttää ylijäämälohutetta. Luiskakaltevuus 1:2 on riittävän loiva turvallisuus- ja maisemanäkökuulmasta. Loivemman luiskan rakentamiseen kuluisi huomattavasti enemmän maamassoja ja suuria määriä kallioainesta pitäisi jättää hyödyntämättä (louhimatta). Pohjoisosassa ottotaso yhtyy ympäröivään maastoon ilman luiskia. Näin ollen alueen valuntavedet myös purkautuvat pohjoiseen eikä alue pääse soistumaan. Tulevat luiskat on esitetty suunnitelmapiirustuksissa S2.

Ennen istutuksia levitetään pohjatasolle maakerros. Alueelle levitettävä pintamaakerros on paksuudeltaan vähintään 50 cm. Myös murskauksessa syntynyt, hyödyntämättä jäänyt hieno kiviaines sopii hyvin kasvualustaksi metsälle, kun siihen sekoitetaan 3-5 paino- % esimerkiksi turvetta tai kuorikariketta. Pintamateriaalin valinnassa otetaan huomioon, ettei maa-aines ole liian hienorakeista ja että se sisältää tarpeeksi orgaanista ainesta toimiakseen riittävän hyvin kasvualustana. Pintamaan sekaan voidaan myös sekoittaa hiekkaa tai muuta sopivaa ainesta.

Istutukset

Ottoalueen pohjataso ja luiskat metsitetään männyillä. Tavanomaisesti lehti-puusto levittäytyy myös luonnostaan jälkihoidetuille ottoalueille, eikä niiden istuttaminen välttämättä ole tarpeen. Havupuiden istutustiheys on keski-määrin noin 2 000 kpl/ha.

Istutukset tehdään muotoilun ja maannoskerroksen perustamisen jälkeen seuraavana kasvukautena, jolloin muotoillut alueet ovat tiivistyneet lopulliseen muotoonsa ja taimien juuristoilla on paremmat edellytykset selvitä ensimmäisistä vuosista. Nopean metsittymisen varmistamiseksi pyritään käyttämään suositusten mukaisesti 2-vuotiaita paakkuaita. Havupuiden paras istutusaika on keväällä roudan sulamisen jälkeen ennen silmuja puhkeamista. Havupuita voidaan istuttaa myös syksyllä. Parhaan mahdollisen

lopputuloksen saavuttamiseksi taimien kasvuun lähtöä on tarkkailtava ja alueelle on tehtävä täydennysistutuksia, mikäli suuria määriä taimia kuolee.

Maisemoinnin kustannukset

Karkeasti arvioiden ottoalueiden jälkihoidon kustannukset (sisältäen työ-kustannukset sekä taimien hankinnan) ovat keskimäärin noin 6000...10 000 euroa/ha. Tämän suunnitelman mukaisten maisemoitavien alueiden pinta-ala on yhteensä noin 7,4 ha, joten alueen maisemoinnin kustannukset ovat arviolta noin 50 000 euroa. Todelliset kustannukset selviävät kuitenkin vasta maisemointivaiheessa.

Arvio ympäristövaikutuksista ja toimenpiteet vaikutusten lieventämiseksi

Pintavesi

Louhinnan yhteydessä ympäristöön vapautuu aina jonkin verran räjäytysaineiden sisältämiä nitraattiyhdistelmiä. Kokemuksen mukaan louhosalueilla maastoon johdettavat vedet voivat olla emäksisiä ja typpipitoisia. Yleensä nitraattipitoisuudet kohoavat kuitenkin suhteellisen vähän louhinta-alueiden ympäristön vesistöissä. Syksyllä 2013 ottoalueen koillispuoleisesta ojasta otetussa vesinäytteessä ammoniumtyppipitoisuus oli hieman koholla, mutta nitraatti ja nitriitti pitoisuus oli normaali. Louhinnan aiheuttama kuormitus pintavesiin tulee jäämään vähäiseksi. Suunnitelman mukaisella alueella tehtävä louhinta on suhteellisen vähäistä ja hyvin satunnaista (ajoittuu pitkälle aikavälille), sillä räjäytyskertoja arvioidaan olevan vain muutamia vuodessa. Vuosittain käytettävän räjähdysaineen määrä ja siitä mahdollisesti aiheutuva typpipäästö voi aiheuttaa yksittäisen, paikallisen pistekuorman. Louhoksen valuma-alueella ei ole erityisen herkkiä vesistöjä.

Muutokset valuma-alueissa ovat niin vähäiset, ettei ottotoiminnasta käytännössä aiheudu muutoksia valuma-alueiden vesimäärissä.

Muita vaikutuksia pintavesiin alueen normaalista toiminnasta ei aiheudu. Toiminnassa on kuitenkin pidettävä huolta, ettei työkoneista tai polttoaineen varastoinnista aiheudu haitta-aineiden päästöjä esimerkiksi onnettomuustilanteessa.

Pohjavesi ja lähteet

Koska ottoalueen pintamaakerrokset ovat hyvin ohuet tai puuttuvat kokonaan, varsinaisella louhinta-alueella ei esiinny maaperän pohjavettä. Kallion raoissa esiintyy ns. kalliopohjavettä, mutta kalliopohjavedenpinnan taso on huomattavasti louhintatasoa alempana. Ottoalue sijaitsee ehjällä kalliolohkolla, eikä sen läpi kulje merkittäviä heikkousvyöhykkeitä.

Ottotoiminnalla ei arvioida olevan vaikutusta lähteiden 1, 2 ja 3 virtaamiin, sillä otto-toiminta ei sijoitu lähteiden valuma-alueille. Suunniteltu ottoalue sijoittuu lähteiden 0 ja 4 muodostumisalueille. Lähteen 0 muodostumisalueella ottoalue vastaa noin 10 % muodostumisalueen kokonaispinta-alasta. Ottoalueen kohdalla maapeitteiden paksuudet ovat ohuita ja kallio on paikoitellen maanpinnassa. Näillä alueilla pohjaveden imeytyminen on vähäisempää, kuin ympäröivillä hiekkamoreenialueilla. Osa kallioalueelle satavasta vedestä imeytyy kuitenkin pohjavedeksi kulkeutuessaan ympäröiville moreenialueille. Ottoalueen vaikutus lähteen 0 virtaamaan on arviolta noin 10 % lähteen kokonaisvirtaamasta. Käytännössä siis ei ole odotettavissa merkittävää muutosta lähteen vesiantoisuuteen ottotoiminnan myötä. Lähteen 4 kohdalla suuri osa ojan ylivirtaamasta on nykyisen ottoalueen ja sen lähiympäristön pintavesivaluntaa. Ottotoiminta saattaa lisätä kyseisen ojan virtaamaa, mikäli ojaan ohjataan suunnitellun ottoalueen hulevedet.

Suurin riski alueen pohjavedelle ovat toiminnasta aiheutuvat mahdolliset öljyvuodot onnettomuustilanteessa. Pohjaveden pilaantumisen riski minimoidaan tältä osin

tarkkailemalla säännöllisesti työkoneiden kuntoa, jotta öljyä ja polttoainetta ei vuoda maan/kallioperään. Samalla huolehditaan siitä, että esim. polttoaineiden säilytys tukitoimintalueilla tehdään vastuullisesti. Ottoalueen lähistöllä ei ole luokiteltuja pohjavesialueita.

Melu

Melua syntyy kiviaineksen louhimisesta, rikotauksesta, murskauksesta sekä työmaaliikenteestä. Porausta tehdään kohteessa kallion päältä, jolloin korkeataajuuksinen melu kantautuu ympäristöön. Murskaustoiminta sen sijaan tapahtuu louhosseinämien ja varastokasojen suojassa, jolloin ympäröivät kallioseinämät ja kasat vaimentavat merkittävästi melun kantautumista ympäristöön. Murskauslaitoksen ympärillä on pääosin 5...25 m korkeat kallioseinämät suojana. Pohjois-/koillisuuntaan kallioseinämiä ei kuitenkaan ole, joten siihen suuntaan melu kantautuu jonkin verran pidemmälle. Melun kantautumista pohjoiseen vähennetään kuitenkin sijoittamalla varastokasoja laitoksen ympärille. Louheen rikotus tehdään pääosin kallioseinämien ja varastokasojen suojassa. Huolellisella räjäytys suunnittelulla ja toteutuksella voidaan ylisuurten lohkeiden muodostumista välttää, jolloin myös rikotuksen tarve vähenee.

Lähin häiriintyvä kohde sijaitsee ottamisalueen luoteispuolella. Murskauslaitos sijoitetaan siten, että etäisyys häiriintyvään kohteeseen on vähintään 300 m. Myöhemmin louhinnan edettyä etelämmäksi myös laitos siirtyy kauemmaksi ko. asutuksesta. Murskaus toteutetaan siten, ettei meluraja-arvo 55 dB ei tule ylittymään asutuksen kohdalla. Myös pintamaakasat ottamisalueen ympärillä vähentävät erityisesti porausmelun kantautumisen ympäristöön.

Pöly

Räjähdyksestä muodostuva pölypilvi sisältää rähähdyskaasujen lisäksi kivipölyä. Pölyä muodostuu pääasiassa louhittavan materiaalin hienoaineksesta. Yleensä pölypilvi laskeutuu räjähdystyömaalle, eikä aiheuta ongelmia toiminta-alueen ulkopuolella. Tuulisella säällä pölyämistä saattaa tapahtua myös varastokasoista. Pöly leviää usein suhteellisen lyhyitä matkoja tuulen mukana. Merkittävin pölylaskeuma kohdistuu yleensä ottoalueelle tai sen välittömään läheisyyteen. Sateisina vuodenaikoina pölyn leviäminen on ilman kosteudesta johtuen vähäistä.

Pölyn leviämistä voidaan tarvittaessa vähentää mm. kastelulla. Nykyaikaisia murskauslaitoksia käyttämällä voidaan murskauksesta aiheutuvaa pölyämistä torjua tehokkaasti. Myös porauskalusto voidaan varustaa pölynkeräimillä. Varastokasojen tai työmaan sisäisten teiden kastelua pölyntorjuntakeinona ei katsota tarpeelliseksi tässä kohteessa, sillä korkeat louhosseinämät vähentävät pölyn kantautumista alueen ulkopuolelle. Alueelle johtavan kuljetustien pölyämistä torjutaan kastelemalla tai tiesuolaa käyttämällä. Pölynsidonta-aineena voidaan myös käyttää esim. bitumiemulsiota, jonka ympäristövaikutukset ovat tutkitusti vähäiset.

Tärinä

Tärinää ja sen aiheuttamia ympäristöhaittoja voidaan lieventää optimaalisella ominaispanostuksella sekä, mikäli mahdollista, valitsemalla louhinnan etenemissuunta ympäristö huomioon ottaen. Sytytysjärjestelmä, kokonaisräjähdysainemäärä sekä räjäytyskentän koko vaikuttavat myös tärinän syntyyn ja voimakkuuteen.

Luonto ja maisema

Kaukomaisemakuvaan ottotoiminta ei aiheuta lainkaan muutoksia lännen suunnasta katsottuna, koska maasto on siinä ottoaluetta korkeammalla. Lähinnä ottoalue voi kaukomaisemassa näkyä jonkin verran idän suunnasta katsottuna, koska maasto laskee siihen suuntaan. Ottamisalueen ympärille jätettävä puusto kuitenkin vähentää

maisemavauriota. Toiminnan jälkeen tehtävän maisemoinnin myötä alue istuu maisemaan hyvin. Asutuksesta ei ole näkyvyyttä ottamisalueelle.

Alueella ei ole todettu olevan erityisiä maisema- tai luontoarvoja eikä lähialueella ole luonnonsuojelualueita tai muita suojeltavia kohteita. Koko hakemuksen mukaisella ottamisalueella on tehty puuston hakkuuta jo aiemmin eikä se ole luonnontilainen, vaikkakin alue on alkanut metsittymään uudelleen. Pohjoisosaltaan alue on avoinna olevaa louhosaluetta.

Pohja- ja pintaveden seuranta

Pohjavesi

Pohjavesiä ehdotetaan jatkossa seurattavaksi kaivosta 1:26 (ottoalueen luoteispuolella) sekä lähteestä 0 (ottoalueen eteläpuolella). Näistä pisteistä mahdolliset vaikutukset saadaan parhaiten seurattua. Kalliopohjavesiputkien asentaminen alueelle ei ole tarkoituksenmukaista, sillä niistä saatava tieto pohjaveden tilasta on rajallinen.

Koska toiminta ottoalueella on vähäistä, ja toiminnassa saattaa olla usean vuoden taukoja, ehdotetaan, että vesinäyte otettaisiin kaivosta 1:26 ja lähteestä 0 joka toinen vuosi syksyllä. Samalla mitataan kaivosta vedenpinnan taso sekä lähteen virtaama. Pinnanmittauksia ei ehdoteta tehtävän useammin.

Vesinäytteistä tutkitaan seuraavat parametrit: pH, happi, sameus, sähkönjohtavuus, nitraatti, nitriitti, ammoniumtyppi, kloridi, rauta, mangaani, sulfaatti, CODMn, väriluku, ulkonäkö ja lämpötila. Analyysivalikoimaa on mahdollista laajentaa, mikäli siihen ilmenee erityistä tarvetta.

Pintavesi

Pintavesiä ehdotetaan jatkossa seurattavaksi ottamisalueen koillispuoleisesta ojasta, joka kaivo- ja lähdekartoituksessa on nimetty "lähde 4":ksi. Lähteen 4 kohdalla suuri osa ojan ylivirtaamasta on nykyisen ottoalueen ja sen lähiympäristön pintavesivaluntaa. Kyseiseen ojaan ohjautuu kaikki ottamisalueen hulevedet, joten oja soveltuu seurantapisteeksi parhaiten.

Ojasta ehdotetaan vesinäytteen ottamista joka toinen vuosi syksyllä. Vesinäytteestä tutkitaan seuraavat parametrit: kemiallinen hapenkulutus CODMn, nitraatti, nitriitti, ammoniumtyppi, rauta, pH, sameus, väriluku, sähkönjohtavuus, öljyhiilivetyjakeet (C₁₀-C₄₀), ulkonäkö ja lämpötila. Analyysivalikoimaa on mahdollista laajentaa, mikäli siihen ilmenee erityistä tarvetta.

Raportointi

Pohja- ja pintaveden tarkkailutulokset toimitetaan kunnan ympäristövalvontaviranomaiselle maaliskuun loppuun mennessä. Raporttiin kootaan koko vuoden tarkkailutulokset ja tuloksia verrataan tarvittavassa laajuudessa edellisvuosien tarkkailutuloksiin.

Muu tarkkailu

Melu- ja pölytarkkailua ei ole suunniteltu tehtäväksi, vaan päästöjä seurataan lähinnä aistinvaraisesti. Tarvittaessa melupäästöt voi mitata kertaluontaisesti esim. ensimmäisen urakan aikana. Mittauspiste kohdistettaisiin siinä tapauksessa ottoalueen pohjoispuolisiin häiriintyviin kohteisiin. Etelän suuntaan murskausmelu ei kantaudu laajalti, korkean kalliorintauksen takia. Arvion mukaan tälle ei kuitenkaan ole tarvetta, koska murskauslaitos sijoittuu jatkossa varsin hyvin kallioseinämiä ja varastokasojen suojaan sisällä louhoksessa.

Asia käsittely

Hakemuksesta tiedottaminen

Hakemuksesta on kuulutettu kunnan ilmoitustaululla ja kunnan internetsivuilla 27.3.2014-25.4.2014 ja Keski-Häme -lehdessä 27.3.2014. Tilojen 283-401-9-20, 283-401-1-28 ja 283-401-10-13 omistajille/haltijoille on lähetetty erikseen kuulemiskirjeet 24.3.2014.

Muistutukset ja mielipiteet

Muistutuksia tai mielipiteitä ei ole jätetty.

Lausunnot

Maa-ainelain tai -asetuksen perusteella ei ole ollut tarvetta pyytää lausuntoja.

Valmistelija

Ympäristösihteeri

Päätösehdotus

Ympäristölautakunnan päätösehdotus kunnanhallituksen päätökseksi on seuraava.

Kunnanhallitus ei myönnä lupaa toiminnan aloittamiseen ennen kuin lupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman.

Hakijalle myönnetään maa-ainesten ottamislupa 10 vuodeksi ottamismääränä 290 000 m³ktr, vuotuisena ottona 29 000 m³ktr. Ottamistoiminnassa on noudatettava ottamissuunnitelman selostusta, ellei lupamääräyksissä toisin määrätä.

Lupamääräykset

1. Maa-ainesten ottaminen, jalostaminen, kuormaaminen ja kuljetukset ovat sallittuja seuraavasti.

Työvaihe	Toiminta-ajat
Kallion poraus	arkisin ma-pe 7-21
Räjäytys	arkisin ma-pe 8-18
Rikotus	arkisin ma-pe 8-18
Murskaus	arkisin ma-pe 7-22
Kuormaukset ja kuljetukset)	arkisin ma-pe klo 6-22

Mikäli toimintaan liittyvässä ympäristölupapäätöksessä annetaan toisenlaisia toiminta-aikoja, on noudatettava aina tiukinta määräystä.

2. Maa-aineluvan haltijan on merkittävä ottamisalue maastoon lippusiimoin, paaluin ja varoituskyltein ennen kuin maa-ainesten ottaminen aloitetaan. Merkintää on tarkistettava säännöllisesti ja sitä on ylläpidettävä. Louhinta-alueen reunalla on käytettävä esteitä putoamisvaaran poistamiseksi.
3. Louhinta-alueella on oltava riittävä määrä korkomerkkejä, joista pohjan korkotaso voidaan tarkistaa.
4. Ottamisen vaikutuksia pinta- ja pohjavesiin on tarkkailtava maa-ainelupahakemuksessa esitetyn mukaisesti. Maa-ainelain valvontaviranomainen voi

hyväksyä tarvittaessa muutoksia tarkkailuun. Tarkkailuvuoden yhteenveto on toimitettava maaliskuun loppuun mennessä kunnan maa-ainesluvan valvontaviranomaiselle.

5. Luvan haltijan on toteutettava kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämät jälkihoitotoimenpiteet luvan voimassaoloaikana, jollei niiden suorittamiselle ole lain 11 §:n 3 momentin nojalla annettu muuta määräaika.
6. Alueen maisemointiin ja jälkihoitotöihin on käytettävä alueelta saatavia pintamaita tai muualta tuotuja puhtaita maa-aineksia, joiden alkuperä on kirjattava ylös. Ennen kuin alueelle tuodaan muualta maa-aineksia, niin toimenpiteelle on saatava maa-aineslain valvontaviranomaisen alaisen viranhaltijan hyväksyntä.
7. Maa-ainesluvan haltijan tulee vuosittain ilmoittaa lupaviranomaiselle otetun aineksen määrä ja laatu viimeistään tammikuun 31 päivänä. Ilmoitus tulee tehdä mieluiten sähköisesti NOTTO-tietokantaan.
8. Luvan haltijan on ilmoitettava valvontaviranomaiselle ennen kuin ottamiseen ryhdytään alkutarkastuksen pitämistä varten ja päättymisestä lopputarkastuksen pitämistä varten.

Maksut ja vakuudet

Tarkastusmaksuksi kuulemis- ja kuulutuskuuluineen määrätään 3434 €.

Valvontamaksu

Valvontamaksu tämän hetkisen taksan mukaan on 1140 €, mutta ottamissuunnitelmasta perittävät maksut määräytyvät kulloinkin voimassa olevan taksan mukaisesti.

Vakuus

Vakuudeksi määrätään 74 000 €. Vakuuden on oltava hyväksytty ennen ottamisen aloittamista. Vakuudeksi hyväksytään Hämeenkosken kunnalle asetettu omavelkainen pankkitakaus tai pankkitalletus, jossa on pankin antama kuittaamattomuustodistus. Vakuuden on oltava voimassa siihen saakka, kunnes kaikki luvan tai sen määräysten edellyttämien toimenpiteiden toteutus on lopputarkastuksessa hyväksytty. Kunnalla on oikeus tarkistaa vakuutta kolmen vuoden välein.

Päätöksen antaminen

Päätös annetaan julkipanon jälkeen. Päätöksen antopäivä on valitusosoituksessa.

Perustelut

Lupaviranomainen katsoo, että lupaa ainesten ottamiselle ennen kuin lupa on lainvoimainen, ei ole perusteita. Kalliota ei voi entistää ja täytöntöönpano tekisi siten muutoksenhaun hyödyttömäksi.

Muuten ottamistoiminta tai sen järjestely eivät ole ristiriidassa maa-aineslain 3 §:ssä säädettyjen rajoitusten kanssa, kun noudatetaan suunnitelmaa ja annettuja määräyksiä ja hakija on esittänyt ottamissuunnitelman, joten lupa ottamiseen on myönnettävä.

Kallioalue ei sijaitse luokitellulla pohjavesialueella, eikä maisemallisesti merkityksellisellä alueella. Alueella on ollut ottamistoimintaa jo 1990-luvulta lähtien.

Ympäristöhallinnon ohjeen 1/2009 mukaan kallioikiven ottamisalueilla etäisyys naapuritilan rajaan on oltava vähintään 30 m. Ohje-etäisyys ei kaikilta osin täyty, mutta ohje-etäisyyttä pienemmällä suojaetäisyydellä saadaan maisemointivaiheessa toteutettua matalampia reunaluiskia erityisesti alueen eteläosassa.

Ympäristöhallinnon ohjeen 1/2009 mukaan kalliokiven ottamisalueilla suojaetäisyys asuttuun rakennukseen tulisi olla 300-600 m. Varsinaisen kaivualueen etäisyys lähimmästä rakennuksesta on tällä hetkellä noin 300 metriä, vaikka itse ottamisalueen etäisyys onkin alle 300 m.

Lupaviranomainen on määrännyt vakuuden antamisesta.

Lupamääräysten perustelut

Maa-aineslain 11 §:n mukaan lupaan on liitettävä määräykset siitä, mitä hakijan on noudatettava hankkeesta aiheutuvien haittojen välttämiseksi tai rajoittamiseksi, jolleivät sanotut seikat käy ilmi ottamissuunnitelmasta.

Toiminta-ajat on myönnetty hakemuksen mukaisesti, eikä niitä ole ollut tarvetta rajoittaa. Valvonnan vuoksi toiminta-aikojen on selkeintä olla yhtenäiset ympäristöluvan toiminta-aikojen kanssa. Ympäristöluvan mukaisen toiminnan toiminta-ajat määräytyvät puolestaan valtioneuvoston asetuksen 800/2010 mukaisesti. (määräys1)

Määräyksellä pienennetään turvallisuusriskiä. (määräys 2)

Määräys on annettu valvonnallisista syistä. (määräys 2, 3, 7 ja 8)

Määräys on annettu toiminnan pinta- ja pohjavesivaikutusten seuraamiseksi. (määräys 4)

Jälkihoitotoimenpiteet kuuluvat asetuksen mukaan luvan voimassaoloaikana toteutettavaksi. (määräys 5)

Määräys on annettu sen ehkäisemiseksi, ettei alueelle tuoda pilaantuneita tai alueelle sopimattomia maa-aineksia. (määräys 6)

Sovelletut oikeusohjeet ym.

Maa-aineslaki 1, 3-4, 5-7, 10-14, 19-21, 23-23 a §§

Valtioneuvoston asetus maa-ainesten ottamisesta (2005/926) 1, 2, 6-9 §§

Hämeenkosken maa-ainestaksa (voimaan tulo 1.8.2014)

Ympäristöhallinnon ohje 1/2009

Oheismateriaali

Sijaintikartta

Suunnitelma, jossa on nykytilanne- ja jälkitilannekartta ja leikkauskuvat, ovat nähtävänä kunnan virastolla ennen kokousta ja kokouksessa.

Päätös

Päätösehdotus hyväksyttiin.

Lisätiedot

Ympäristösihteeri Riitta Hyytiäinen, riitta.hyytiainen@hameenkoski.fi,

puh. 040 3086 235

Muutoksenhaku

Ympäristölautakunnan päätöksestä ei muutoksenhakua

Täytäntöönpano

Kunnanhallitus